

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17 sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestații.anaf@mfinante.ro

DECIZIA NR.321/2012

privind soluționarea contestației depusă de
SC .X. SRL din .X. înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală –
Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.908105/14.12.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./11.11.2011, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/14.12.2011 asupra contestației formulată de SC .X. SRL, cu sediul în .X., str..X. nr.X, județul .X., CUI X.

Contestația este formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/14.06.2011 și privește suma totală de .X. lei reprezentând :

- .X. lei accesorii impozit pe profit,
- .X. lei accesorii TVA,
- .X. lei accesorii impozit pe veniturile din salarii,
- .X. lei accesorii aferente contribuțiilor sociale.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, în raport de data emiterii Deciziei de calcul accesorii contestată, respectiv 14.06.2011 și data înregistrării contestației la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în data de 13.07.2011 sub numărul X, conform ștampilei registraturii aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului

nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data înregistrării contestației societatea regăsindu-se la poziția X din Anexa 2 la OPANAF nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. SRL.

I. Prin contestația formulată societatea susține că nu datorează accesoriile calculate de organele fiscale pentru următoarele considerente

În perioada 29.09 – 19.10.2010 organele fiscale au verificat ansamblul declarațiilor fiscale și/sau operațiunile relevante privind impozitul pe profit și TVA pentru perioada 01.11.2007 – 30.06.2010, stabilind prin Decizia de impunere nr..X./25.10.2010 obligații suplimentare de plată în cuantum total de .X. lei.

Împotriva deciziei de impunere societatea a formulat în data de 24.01.2011 plângere prealabilă, soluționată de către Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală de soluționarea contestațiilor prin Decizia nr..X./09.05.2011. Întrucât prin Decizia nr..X./09.05.2011 organul de soluționare a respins ca neîntemeiată contestația, societatea a atacat decizia la Curtea de Apel .X. – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul .X./36/2011.

Societatea consideră nelegale sumele stabilite cu titlu de accesorii prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./14.06.2011 întrucât au fost calculate asupra unui pretins debit principal nedatorat în cuantum de .X. lei.

Cu privire la accesoriile aferente impozitului pe profit și TVA calculate prin Decizia de calcul accesorii nr..X./14.06.2011 în cuantum total de .X. lei, societatea susține că sunt eronat calculate întrucât nu s-a avut în vedere data scadenței debitului principal și de plățile efectuate urmare a executării silite începute de organul fiscal.

În consecință, societatea arată că dacă ar datora debitul în sumă totală de .X. lei, accesoriile aferente ar fi numai în cuantum de .X. lei, întrucât data stingerii debitului principal a fost 29.04.2011, respectiv 11.05.2011.

În ceea ce privește accesoriile aferente contribuțiilor sociale lunare în cuantum de .X. lei, societatea le recunoaște și arată că le va achita.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./14.06.2011, contestată, organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina societății accesorii în sumă totală de .X. lei, aferent impozitului pe profit neachitat la termen în cuantum de .X. lei, TVA în cuantum de .X. lei, impozit pe veniturile din salarii în cuantum de .X. lei și contribuțiilor sociale în cuantum total de .X. lei.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, susținerile contestatoarei în raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul fiscal, se rețin următoarele :

1. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit în cuantum de .X. lei și accesorii aferente TVA în cuantum de .X. lei,

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care aceasta depinde de existența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

În fapt, prin Decizia de impunere nr..X./25.10.2010 organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în sumă totală de .X. lei reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente.

Prin Decizia nr..X./09.05.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr..X./25.10.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X..

Societatea a formulat acțiune în instanță împotriva Deciziei nr..X./09.05.2011 la Curtea de Apel .X. – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul .X./36/2011, următorul termen fiind fixat la data de 06.09.2012.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./14.06.2011 contestată, organele fiscale au stabilit accesorii aferente obligațiilor fiscale stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr..X./25.10.2010 în sumă totală de .X. lei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.214 alin.1), lit,b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare :

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

[...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți”

În temeiul acestor prevederi legale se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea contestației prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

Din actele existente la dosarul cauzei se reține că baza de calcul a accesoriilor contestate în prezenta cauză o constituie debitele principale reprezentând impozit pe profit și TVA stabilite prin Decizia de impunere nr..X./25.10.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X..

Se reține că Decizia de impunere nr..X./09.05.2011, emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr..X./25.10.2010 a fost atacată la Curtea de Apel .X., unde constituie obiectul dosarului nr..X./36/2011.

De asemenea, se reține că accesoriile în sumă de .X. lei au fost calculate asupra debitelor principale reprezentând impozit pe profit și TVA stabilite ca obligație de plată prin Decizia de impunere nr..X./25.10.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. ce face obiectul dosarului nr..X./36/2011 aflat pe rolul Curții de Apel .X., următorul termen fiind stabilit la data de 06.09.2012, potrivit informațiilor din spațiul informatic al Curții de Apel .X..

Potrivit doctrinei, se reține că instituția suspendării este deosebit de utilă pentru realizarea unei optime administrări a justiției, fiind menită să preîntâmpine pronunțarea unor hotărâri greșite sau contradictorii, iar în speță reiese cu limpezime faptul că soluția care s-ar da în instanță în procesul privind dosarul nr..X./36/2011 aflat pe rolul Curții de Apel .X. asupra debitului principal este de natură a influența în mod decisiv soluționarea contestației privind accesoriile aferente principiului, anterior evocat.

Intrucât accesoriile în sumă de .X. lei au fost calculate asupra debitului principal reprezentând impozit pe profit și TVA stabilite ca obligații de plată prin Decizia de impunere nr..X./25.10.2010 ce face obiectul dosarului nr..X./36/2011 aflat pe rolul Curții de Apel .X., urmează a se dispune suspendarea soluționării contestației pentru acest capăt de cerere până la soluționarea irevocabilă a cauzei de către instanța de judecată.

Având în vedere cele de mai sus și potrivit principiului de drept accesorium sequitur principale rezultă că soluționarea cauzei cu privire la accesoriile în sumă de .X. lei aferente debitelor reprezentând impozit pe profit și TVA stabilite prin decizia de impunere nr..X./25.10.2010 emisă de DGFP .X. depinde în tot de soluționarea acțiunii formulate în instanță împotriva Deciziei de impunere nr..X./09.05.2011 a Direcției generale de soluționare a contestațiilor prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația îndreptată împotriva Deciziei de impunere nr..X./25.10.2010 emisă de DGFP .X..

Prin urmare, potrivit art.214 alin.1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit și TVA stabilite prin Decizia de impunere nr..X./25.10.2010 emisă de DGFP .X., procedur administrativă urmând a fi reluată în condițiile legii, în temeiul art.214 alin.3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală care precizează : *“Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”*.

2. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii în cuantum de .X. lei și accesorii aferente contribuțiilor sociale în cuantum de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală se poate pronunța pe fond asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care contestația nu este motivată.

In fapt, pentru achitarea cu întârziere a impozitului pe veniturile din salarii și a contribuțiilor sociale organele fiscale au calculat majorări de întârziere.

Prin contestația formulată societatea nu depune documente și nu aduce argumente care să combată constatările organelor fiscale cu privire la motivele care au determinat achitarea cu întârziere a obligațiilor fiscale.

In drept, art.206 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală prevede :

“Forma și conținutul contestației :

Contestația se formulează în scris și va cuprinde : [...]”

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

iar pct.11.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, stipulează “

“Contestația poate fi respinsă ca : [...]”

b) *nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”*

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul conform căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *“actori incumbit*

probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 din Codul civil, articol reabrogat, în vigoare potrivit art.230 lit.a) din Legea nr.71/2011, cu modificările ulterioare, pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, care stipulează *“cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”*.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune este aceea că sarcina probei revine contestatarului.

Totodată prin Decizia 3250 în dosarul 935/57/2009 Inalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *“motivarea contestației în procedură administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 zile în care se poate și formula contestația administrativă iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată”*.

De asemenea, în sprijinul celor de mai sus se reține faptul că însăși contestatoarea recunoaște faptul că datorează accesoriile aferente contribuțiilor, precizând în penultima pagină din contestație faptul că *“în ceea ce privește accesoriile aferente contribuțiilor lunare ale subscrisei, societatea noastră urmează a le achita”*.

Având în vedere cele reținute mai sus, faptul că societatea nu aduce niciun argument care să combată constatările organelor fiscale în conformitate cu prevederile art.216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 coroborat cu pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.2137/2011, urmează a se respinge ca nemotivată contestația pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza art.216 alin.1) și 4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./14.06.2011 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând :

- .X. lei accesorii aferente impozit pe profit,
- .X. lei accesorii aferente TVA,

procedura administrativă urmând a fi reluată în condițiile legii, la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Transmiterea dosarului cauzei Direcției Generale de Administrarea a Marilor Contribuabili .X., urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie remis organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de SC .X. SRL pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând :

- .X. lei accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii,
- .X. lei accesorii aferente contribuțiilor sociale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL
X